

**In Hoc Libello Pontificii Ora||toris continetur legatio, in
co[n]uentu Noremburgensi,|| Anno. M. D. xxij. inchoato,
sequenti vero finito ex-||posita, vna cum instructione ab
eodem legato|| ...**

Hadrian <VI., Papst>

Noremburgæ, 1523

VD16 K 320

98 Neq[ue] hoc Germanicorum grauaminum postremum est, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65406)

to ineptiores, q̄ ipsi sint, creent notarios : vt semper dignum, quod in prouerbio est, cōtingit patellæ cooperculum. Quod ipsum Imperij Status, abrogari efflictim rogitant. Præfati item Apostolicæ sedis nunciij & legati a iure iurandis, pactis, obligationibus absoluerent; & sic absolutos ad agendum de nouo restituere moliantur. Qua vna re æquitati, fideiq; humanæ, nihil est aduersum magis.

Conantur insuper beneficia, quæ patronatus iuri subsunt, 97 conferre; & sic patronis tam ecclesiasticis, q̄ sæcularibus in iuribus suis derogare, penitusq; eos priuare: quod etiam merito aboletur.

VTRIVSQVE SEXVS RELIGIOSI, IN SVORVM monasteriorum, clausarum, fundationum, aliorumq; conuentuum, commodum, succedunt sæcularibus, quum ipsi vicissim ab illis ad hæreditates, neq; vocentur, neq; admittantur.

Neq; hoc Germanicorum grauaminum postremum est, 98 q̄uis vltimum hic sortiatur locum, mos non amplius ferendus, hæcenus inoleuit, pauloq; altius, q̄ par sit, radices egit: videlicet, q̄ Monachi, Moniales, Beguttæ, Beghardæ, Nolzhardi, Conuentus, & quicumq; tandem sunt, qui se religiosos, & a popularibus segregatos profitentur, parentibus, consanguineis, agnatis, ac cæteris amicis, in hæreditarijs bonis, aliquando in partem, nonnunq; in totum succedunt. At vicissim eorum cognati, seu necessarij laici, a præactis religiosi, ad ipsorum hæreditates adeundas, non solum non vocantur, sed nec admittuntur quidem. Quod Germanis & graue, & molestum, iniustum etiam, ac non diutius tolerandum onus est. Eapropter necessario, ac summa prudentia curandum est, vt deinceps nemo se memoratorum religiosorum votis vel adstringat, vel addicet, nisi prius ea de re ciuiles magistratus certiores fecerit, quorum præsentia, auctoritate & consilio religionem ingredi volentibus, a parentibus & ami-

H

cis, iuxta cuiusq; fortunam ac facultates, mediocriter protin-
deri debet, vt habeāt, vnde commode in monasterijs viuere
possint. Ea tamen lege, eo pacto & conditione, vt omnibus
hæreditatibus, omnibusq; parentum, fratrum, sororum, co-
gnatorum coheredum, ac quorumcūq; aliorum successiōis
bus renuncient, in animumq; nequaq; inducant suum, se in
posterum hereditario iure quicq; nedum sperare, tantū abest
vt consequi se posse putare queant. Idemq; cum his, qui iam
olim religiosorū regulis sese subiecerunt, fieri a Sacri Roma,
Imperij Statibus, & petitur, & censetur.

Q. ET IN PROXIME HABITIS VVORMACIAE
Comicijs, de hætenus memoratis grauaminibus, tractatum
fiet.

99 Potior item pars, hætenus enumeratorum articulorum,
Romanam Sedem, Archiepiscopos, Episcopos, Prælatos,
Officiales, Ecclesiastica consistoria, cæterasq; ecclesiasticas
personas concernentium Cæsareæ Maiestati in proximo Prin-
cipum ac Procerum VVormaciæ celebrato conuentu, a laicis
Imperij columnis & Statibus, in scriptis, non sine suppli-
cibus oblata est precibus, quo prædicta grauamina, æquitas
te, necessitateq; ita postulantibus aboleat, atq; e medio peni-
tus tollat. Quod ipsum non clam Archiepiscopis, Episcopis,
reliquisq; ecclesiasticorum Statibus, in prædictis Comicijs
factum est. At hucusq; nihil vel immutare, vel emendare ce-
perunt. Eam ob rem sæculares Imperij ordines, necessario,
urgentibusq; ex causis adacti sunt, Papali Sanctitati supra
memorata, ac non amplius ferenda onera, prout sua Sancti-
tas, clementi Christiano, planeq; paterno animi adfectu fie-
ri petijt, indicare, atq; suppliciter rogare, quo prædicta graua-
mina sua sanctitas emendet, atq; e medio tollat.

100 Plura adhuc grauamina ob oculos versantur, in-
dicatu maxime necessaria, quæ tamen breuis
tatis gratia obmittuntur.